

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/43/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122206810
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3122206810.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa (aj žalobca 2/): A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, so sídlom M. R. Štefánika č. 20, Trenčín ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matka (aj žalobkyňa 1/): C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, F. a otec: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, G., zastúpený splnomocneným zástupcom: Mgr. Peter Hargaš, advokát so sídlom Košická 56, Bratislava, za účasti (žalovaná): H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. D. XXXX/X, G., zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., advokát so sídlom Holubyho 51, Martin, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní H. I. a otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/47/2023-401 zo dňa 24. júla 2024, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu, ktorým nariaďuje neodkladné opatrenie vo výroku I.

m e n í tak, že návrh matky zamieťa.

Vo výroku II. uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Vo výroku IV. uznesenie okresného súdu m e n í tak, že poučuje otca, že je oprávnený podať na príslušnom súde voči matke návrh na nahradenie súhlasu matky s prítomnosťou H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. D. XXXX/X, G. pri výkone práva styku otca s maloletým ako aj pri preberaní maloletého do starostlivosti otca ako aj pri odovzdávaní maloletého do starostlivosti matky.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) uznesením č. k. 12C/47/2023-401 zo dňa 24.07.2024 rozhodol tak, že nariaďuje toto neodkladné opatrenie:

„I. Žalovanej ukladá písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktovať maloletého žalobcu 2/.

II. Žalovanej ukladá na vzdialenosť menšiu ako 50 m nepribližovať sa k maloletému žalobcovi 2/“.

III. Žalobkyni 1/ a maloletému žalobcovi 2/ sa nepriznáva náhrada trov konania.

IV. Poučuje žalovanú H. I., že môže ako žalobkyňa podať proti maloletému žalobcovi 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX ako žalovanému, žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia s tým, že jej podaním je povinná znášať právne následky vyplývajúce z Civilného sporového poriadku.

1.1 Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 20.10.2022 žalobcovia 1/ a 2/ podali proti žalovanej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadali rozhodnúť tak, že žalovanej sa zakazuje kontaktovať písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami žalobkyňu 1/ ako aj žalobcu 2/. Žalovanej sa zakazuje priblížiť sa k žalobkyni 1/ ako aj k žalobcovi 2/ na vzdialenosť menšiu ako 50 m.

1.2 O návrhu rozhodol Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 12C/44/2022-45 zo dňa 25. októbra 2022 tak, že nariaďuje toto neodkladné opatrenie: I. Žalovanej ukladá písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktovať žalobkyňu 1/ a maloletého žalobcu 2/. II. Žalovanej ukladá na vzdialenosť menšiu ako 50 m nepribližovať sa k žalobkyni 1/ a maloletému žalobcovi

2/. III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 1/ a maloletému žalobcovi 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 % k rukám žalobkyne 1/ v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozhodnutia určená výška náhrady trov konania. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/24/2023-231 zo dňa 25. apríla 2023 rozhodol tak, že: I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a II. v častiach týkajúcich sa žalobkyne 1/ potvrdzuje. II. Súd poučuje žalovanú H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., D. D. XXXX/X, že môže ako žalobkyňa podať proti žalobkyni 1/ C. I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. J. XXX ako žalovanej žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia s tým, že jej podaním je povinná znášať právne následky vyplývajúce z Civilného sporového poriadku. III. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a II. v častiach týkajúcich sa žalobcu 2/ a vo výroku III. o náhrade trov konania ruší a vec mu v týchto častiach vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd uznesením č. k. 12C/44/2022-256 zo dňa 18.05.2023 ustanovil žalobcovi 2/ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako kolízneho opatrovníka. Tento opatrovník trval za žalobcu 2/ na podanom žalobnom návrhu, žalobu nezobral späť, stotožnil sa s vyjadreniami žalobkyne 1/. V ďalšom vyjadrení uviedol, že trvá na podanom návrhu a navrhuje, aby súd neodkladným opatrením zakázal žalovanej priblížiť sa k žalobcovi 2/ na vzdialenosť kratšiu ako 50 m a to v čase preberania a odovzdávania žalobcu 2/ počas realizácie stykov z dôvodov uvedených žalobkyňou 1/ (matkou) v návrhu.

1.3 Pri právnom posúdení vecí súd aplikoval ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. g/, h/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 11 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Vychádzal z toho, že v tejto veci odvolací súd (rozumej Krajský súd v Trenčíne) dospel k záveru, že žalobkyňou 1/ boli dostatočne osvedčené okolnosti, ktoré odôvodňovali záver, že pre nevyhnutnú ochranu jej práv je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Žalobkyňa 1/ osvedčila, že pri realizácii styku otca s maloletým dochádza ku konfliktom medzi ňou a žalovanou. Z predložených listín bolo osvedčené, že stupňovanie týchto konfliktov a konanie žalovanej ohrozuje integritu žalobkyne 1/. Žalovaná ako osoba, ktorá nie je nositeľom rodičovských práv a povinností k maloletému žalobcovi 2/ a tieto ani podľa zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“) nevykonáva, spolupôsobí pri styku otca s maloletým žalobcom 2/, a to bez toho, aby na také spolupôsobenie bola oprávnená súdom, a to len na základe žiadosti otca a bez súhlasu matky - žalobkyne 1/. Uviedol, že žalobkyňa 1/ poukázala na incidenty, ktoré sa pri styku so žalovanou vyskytli, a to aj na incident zo dňa 21.09.2022. Bolo osvedčené, a to nielen vyjadrením Centra pre deti a rodiny (ďalej len „CDR“) K. zo dňa 13.10.2022, ale aj v predchádzajúcich konaniach vedených pod sp. zn. 26Em/1/2021 (Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 8CoE/5/2021), že konanie žalovanej môže zasahovať do telesnej a duševnej integrity žalobkyne 1/, ako aj narúšať pokojný výkon rodičovských práv žalobkyňou 1/. Skutočnosť, že žalovaná intervenuje do priebehu styku otca s maloletým, potvrdila aj samotná žalovaná, keď vo svojom odvolaní uviedla, že sa pravidelne zúčastňuje pri preberaní žalobcu 2/ otcom v škole, resp. v mieste bydliska žalobkyne 1/, a to už 6 rokov. Rovnako tak žalovaná sama potvrdila existujúce konflikty so žalobkyňou 1/, keď uvádzala (podnet zaslaný predsedníčke Okresného súdu Trenčín, odvolanie žalovanej), že pri incidente dňa 21.09.2022 použila zásah krízovej intervencie, a to konfrontáciou žalobkyne 1/ a žalovanej tak, aby si mohla žalobkyňa 1/ vybiť hnev a odovzdať ho žalovanej, a to s cieľom pomôcť dieťaťu. Okresný súd mal za to, že tvrdenia žalobkyne 1/ - matky maloletého žalobcu 2/ sa týkajú aj návrhu maloletého žalobcu 2/ a kolízny opatrovník maloletého žalobcu 2/ sa s nimi stotožnil. Ako už bolo uvedené v uznesení odvolacieho súdu (rozumej Krajského súdu v Trenčíne), zo správy CDR K. zo dňa 13.10.2022 bolo osvedčené, že žalovaná do preberania dieťaťa výrazným spôsobom zasahovala, pričom o matke sa vyjadrovala dehonestujúcim spôsobom. Samotné centrum odporúčalo žalobkyni 1/ podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaná vo svojom vyjadrení spochybňovala osvedčené skutočnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej správy CDR K., a to odkazom na údajnú odpoveď riaditeľky zariadenia, ktorú poskytla na žiadosť Občianskeho združenia - Rada pre práva dieťaťa dňa 21.11.2022. Odvolací súd (rozumej Krajský súd v Trenčíne) mal za potrebné k tomu uviesť, že predmetná odpoveď je zachytená len výňatkami, a to vo vyjadrení žalovanej, ktorej autenticitu má preukazovať len čestné prehlásenie uvedeného občianskeho združenia, navyše v štruktúrach ktorého žalovaná pôsobí. Dokonca ani z takýchto údajných odpovedí riaditeľky CDR nevyplýva, že by informácie vyplývajúce zo správy CDR boli nejakým spôsobom v prospech žalovanej korigované. Zo strany žalovanej k týmto údajným odpovediam riaditeľky ide podľa odvolacieho súdu (rozumej Krajského súdu v Trenčíne) len o akýsi komentár výrazov, ktoré mali byť v tejto odpovedi použité s cieľom tieto vynaložiť v prospech tvrdení žalovanej. Z týchto dôvodov táto argumentácia žalovanej nijako nevyvracia osvedčené skutočnosti a v tomto smere ani neobstojí.

1.4 Podľa okresného súdu zásah do duševnej integrity rodiča, ale aj dieťaťa, môže spočívať aj v tom, ak iná osoba bez toho, aby bola na to akokoľvek oprávnená, narúšala pokojný výkon rodičovských práv najmä tým, že sa rodičovi vyhráža, že príde o starostlivosť, ktorú maloletému dieťaťu zabezpečuje, že si maloleté dieťa nechá zveriť do svojej osobnej starostlivosti, keďže len ona dokáže zabezpečiť potreby maloletého, ako to vyplývalo zo správy CDR K. zo dňa 13.10.2022. Okrem toho, z obsahu spisu vyplývalo, že žalovaná zasielala súdu (predsedníčke Okresného súdu Trenčín a zákonnej sudkyňi) podnet, ktorý nebol súdom vyhodnotený ani ako dôvod na začatie konania vo veci maloletého bez návrhu. Zásah do duševnej integrity dieťaťa môže spočívať aj v tom, ak iná osoba bez toho, aby bola na to akokoľvek oprávnená, narúšala pokojný výkon rodičovských práv najmä tým, že sa zúčastňuje styku otca s maloletým dieťaťom, ak si to maloleté dieťa nepraje, ruší ho pri stretávaní sa s otcom, nevhodne sa správa k dieťaťu. Zo správy CDR K. zo dňa 13.10.2022 bolo osvedčené, že žalovaná do preberania dieťaťa výrazným spôsobom zasahovala a podľa vyjadrenia samotného maloletého žalobcu 2/ je pre neho lepšie byť pri styku s otcom sám, lebo žalovaná je voči nemu zlá a otravná.

1.5 Vzhľadom na tieto skutočnosti a závery odvolacieho súdu (rozumej Krajského súdu v Trenčíne) mal okresný súd za to, že návrh maloletého žalobcu 2/ bol osvedčený a vyhovel mu v celom rozsahu tak, ako bol uvedený v návrhu zo dňa 20.10.2022, s čím sa kolízny opatrovník maloletého žalobcu 2/ stotožnil. Podľa súdu bude v záujme maloletého žalobcu 2/ a ochrany jeho telesnej i duševnej integrity v zmysle osvedčených skutočností uvedených vyššie, aby sa žalovaná k nemu nepribližovala na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, časovo bez obmedzenia, nielen počas preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa otcovi.

1.6 Okresný súd v tomto uznesení neuložil maloletému žalobcovi 2/ povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP, preto žalovanú poučil podľa ust. § 337 ods. 1 CSP. Zároveň poukázal na to, že žalovaná môže podľa § 334 CSP žiadať o zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

1.7 Podľa § 225 ods. 1 CSP súd nepriznal úspešným žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania, pretože žiadnu v návrhu nežiadali, nemali v konaní ani právne zastúpenie.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podala žalovaná odvolanie zo dňa 07.08.2024 a to do výrokov I., II. a III.

2.1 V prvom rade namietala, že rozhodnutie súdu nie je odôvodnené a nie je možné zistiť, ktoré konkrétne udalosti súd posúdil a ktoré udalosti sú dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Rozhodnutie je nepreskúmateľné, a teda nezákonné, z rozhodnutia sa nedá zistiť, čo spravila nesprávne a čo je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Rozhodnutie uvádza iba odkaz na neurčité skutky a písomné listiny, ktoré v rozhodnutí nie sú žiadnym spôsobom popísané alebo vyhodnotené. V rozhodnutí úplne chýba popis okolností, ktoré súd považoval za dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Tiež žalovaná namietala, že súd neuložil žalobcovi 2/ povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP, pretože z rozhodnutia nevyplýva, že týmto neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov. Rovnako aj to, že súd vo výroku IV. rozhodnutia vôbec nevymedzil predmet konania vo veci samej podľa § 337 ods. 1 CSP, teda akú žalobu by mohla podať, aby dosiahla zrušenie tohto neodkladného opatrenia. Žiadala preto predmetný výrok zmeniť tak, aby bol zrozumiteľný a vedela podľa neho podať žalobu a zrušiť toto neodkladné opatrenie vo veci samej. Žalovaná tiež vytýkala súdu, že vôbec nezaujal stanovisko k žiadostiam a podaniam otca (minimálne v elektronickom súdnom spise absentuje vyjadrenie otca zo dňa 19.06.2023, ktorým otec žiadal zmenu kolízneho opatrovníka a žiadal doplniť dokazovanie). Z rozhodnutia, ako ani zo spisu nie je zrejmé, ako súd zistil, že kolízny opatrovník postupoval v najlepšom záujme dieťaťa a či zisťoval dôvody pre podanie návrhu na neodkladné opatrenie, ak otec jednoznačne uviedol, že podanie návrhu na neodkladné opatrenie nie je v záujme dieťaťa. Podľa žalovanej kolízny opatrovník nevykonal pohovor s otcom, t.j. konal jednostranne v prospech matky (žalobkyne 1/), a teda nemohol vykonávať postavenie kolízneho opatrovníka a zastupovať dieťa v tunajšom konaní. V konaní tak došlo k takej vade konania, že je nevyhnutné rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a vo veci stanoviť nového kolízneho opatrovníka. V tejto súvislosti navrhla osobu z radov advokátov, ktorá nepozná pomery a môže skutočne vo veci nestranné konať. Ďalej namietala, že súd pred vydaním neodkladného opatrenia, ktorým došlo k výraznému zásahu do jej základných práv a slobôd, vôbec nenariadil pojednávanie a rozhodol výlučne na základe tvrdení matky - žalobkyne 1/, ktoré navyše neboli nijako preukázané. Mal konať na základe vyjadrení kolízneho opatrovníka a skúmať, či kolízny opatrovník postupuje v najlepšom záujme dieťaťa. Uviedla tiež, že opakovane navrhuje matke žalobcu 2/, aby zobrala späť svoj návrh, ktorý podávala v roku 2022. Žalobca 2/ má ku nej vytvorený bezpečný typ vzťahovej väzby. Celá rodina otca ju osobne pozná takmer 20 rokov a jej rodina pozná žalobcu 2/, jeho otca a jeho rodinu viac ako 7 rokov. Nikdy žalobcovi 2/ neurobila nič zlé, nikdy nebola otravná, ako to údajne povedal a nikdy mu nechcela ničím

ublížiť, ani jeho matke - žalobkyni 1/ a ani nikomu z jeho rodiny. Ak sa jej prítomnosť pri otcovi žalobcu 2/ a pri žalobcovi 2/ javili matke - žalobkyni 1/ ako obťažujúce alebo nie vhodné, tak za tieto jej myšlienky a názory ona nenesie zodpovednosť. Navrhuje opakovane aj to, aby sa všetci stretli osobne a aby si povedali, čo vlastne má byť dôvodom, pre ktorý ju matka žalobcu 2/ tak veľmi nemá rada. Dodnes nevie čo konkrétne malo byť dôvodom, pre ktorý je pre matku žalobcu 2/ nežiadúcim človekom. Ďalej žalovaná namietala, že kolízny opatrovník nevy počul otca a nie je zrejmé, ako sa postavil k jeho vyjadreniam a ako ich zohľadnil pri rozhodovaní o tom, že trvá na zákaze priblíženia. Kolízny opatrovník žiadnym spôsobom nekontaktoval v tejto veci ju, napriek tomu, že majú riadne prešetriť pomery. Pripomenula súdu, že návrh na pomoc otcovi odporučila samotná kolízna opatrovníčka v roku 2016 po incidente, keď bol otec žalobcu 2/ zbitý za prítomnosti žalobcu 2/ rodinou matky žalobcu 2/. Pre tento skutok žiadal otec pri preberaniach dozor, pomoc od úradu práce a práve vtedy mu bolo odporúčané vtedajšou kolíznou opatrovníčkou, aby si našiel pomoc nejakej organizácie, pretože úrad práce údajne pomoc pri preberaniach detí nevykonáva. V bodoch 21. až 26. žalovaná zvýraznila, že súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil fakt, že kolízny opatrovník nevy počul otca, preto je rozhodnutie nepreskúmateľné a že sa kolízny opatrovník nijako nespojil s ňou, kolízneho opatrovníka žiadnym spôsobom nezaujímal jej názor, pohľad. S ohľadom na výrok IV. nie je možné zistiť, aké sú to dôvody podľa bodu 27. uznesenia, ktoré boli dôvodom na vydanie zákazu priblíženia a aké dôvody musia odpadnúť na to, aby mohol byť zákaz priblíženia zrušený. Rozhodnutie neobsahuje kvalifikované a zrozumiteľné odôvodnenie toho, čo je dôvodom na vydanie neodkladného opatrenia, ak ním bola jednotlivá udalosť, tak tá sa nezopakovala, a teda tento dôvod odpadol, z rozhodnutia nevyplýva opakovaný a pretrvávajúci dôvod na vydanie neodkladného opatrenia po viac ako roku od podania návrhu. V uznesení nie je vysvetlené, ako má byť vykonaný zákaz priblíženia na 50 m. Namietala to, že nebolo vytýčené pojednávanie, právo vyjadriť sa osobne a verejne k návrhu. Na záver žiadala súd, aby jej písomne oznámil, ako konkrétne má konať a čo konkrétne má robiť v situácii, kedy bude ako občan so všetkými ľudskými právami vykonávať ňou vymenované činnosti (pracovne na akomkoľvek mieste sveta, na výlete, pri záľube - spievanie v zbere, návšteve a kontaktovaní rodiny otca, na liečebnom alebo zotavovacom, či relaxačnom pobyte s inými osobami, pri dobrovoľníckej činnosti, pri osobných sviatkoch žalobcu 2/, jeho vysvedčení a k Vianociam).

3. K odvolaniu sa vyjadrila matka (aj žalobkyňa 1) podaním zo dňa 12.09.2024. Uviedla, že s odvolaním žalovanej nesúhlasí. Trvá na všetkých svojich vyjadreniach voči nej. Aj na základe správy z CDR K., z jej a synových skúseností so žalovanou, bolo jej povinnosťou začať chrániť ich rodinu. Tento návrh nevznikol, ako uvádza žalovaná, len tak a bez dôkazov. Bolo to CDR K., kde nielen sociálne pracovníčky, ale aj psychológovia boli svedkami zasahovania žalovanej do ich preberaní. Žalovaná zasahovala svojimi listami do ich konaní a pritom nebola účastníkom konania. Súdu doručila množstvo videozáznamov, kde táto zasahovala do preberania, podporovala otca žalobcu 2/ v násilných preberaniach, kde sa sama zapájala. To, čo predviedla ako posledné v CDR K., bolo poslednou kvapkou, aby ako matka začala konať voči tejto osobe. Potom, čo mala žalovaná zákaz priblíženia aspoň ku nej, preberania zrazu boli kľudnejšie a syn nebol tak stresovaný. Bolo to len medzi nimi rodičmi a synom. Pokiaľ žalovaná v odvolaní žiada stretnutie, kde by sa mali podľa jej slov dohodnúť na pravidlách, navrhuje mediáciu, tak žalobkyňa 1/ uviedla, že táto je pre ňu cudzím človekom, ktorého po všetkých jej činoch vo svojom a ani v synovom živote nechce. Aj toto je jeden z dôvodov na zákaz priblíženia, keď niekto nevie pochopiť, že zasahuje do súkromia, života iných bez ich súhlasu, či požiadania. Žalovanú nikdy nevyhľadala a ani neoslovila ani nežiadala o žiadnu pomoc. Zažila z jej úst mnoho klamstiev, zadržovania spolu s otcom syna v jeho byte, násilne ťahala syna za nohy do auta, zasahovala do preberaní, do výchovného opatrenia v CDR K., písala jej, jej právnej zástupkyňi, sudkyňi, na ÚPSVaR v Trenčíne mnoho e-mailov, kde ich všetkých poučovala, čo a ako majú robiť. Žiadala o zastupovanie ich syna pred súdom. Matka dieťaťa žiadala odvolanie preto žalovanej v plnom rozsahu zamietnuť a potvrdiť v plnom rozsahu uznesenie okresného súdu v záujme ochrany jej osoby a žalobcu 2/.

4. Podaním zo dňa 27.09.2024 sa vyjadrila žalovaná. V prvom rade uviedla, že vyjadrenie žalobkyne 1/ neobsahuje podpis a dátum. Za nehorázne považuje, aby vo veci podávala vyjadrenie matka za žalobcu 2/, ak je žalobca 2/ zastúpený kolíznym opatrovníkom. Trvá na tom, že kolízny opatrovník je v konflikte záujmov, resp. zaujatý z dôvodu, že vo veci vôbec nezisťuje stanovisko otca a koná iba to, čo mu povie matka - žalobkyňa 1/, a teda nemôže dieťa zastupovať a dieťaťu je nutné ustanoviť nového kolízneho opatrovníka z radov advokátov mimo sídla okresného súdu. Pokiaľ súd oslovil matku na vyjadrenie, tak ona žiada, aby súd oslovil na vyjadrenie aj otca. Aj toto je dôkazom, že konanie trpí vážnymi vadami od samého začiatku. Je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a nariadiť súdu prvej inštancie, aby vo veci opätovne rozhodol tak, že návrh na zákaz priblíženia v celom rozsahu zamietne. K samotnému

vyjadreniu matky uvádza, že opätovne v celom rozsahu neobsahuje žiadne konkrétne udalosti, ktoré by akokoľvek odôvodňovali návrh matky na zákaz priblíženia, je vágne a všeobecné a nezakladá dôvodnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ táto uvádza, že doručila množstvo videozáznamov, tak žiada, aby tieto videozáznamy boli riadne v konaní vykonané ako dôkaz, tak, aby sa mohla ku všetkému riadne vyjadriť. Tvrdenia matky popiera v celom rozsahu, nepreukázala ani jedno tvrdenie, ktoré údajne preukazuje zasahovanie do preberania dieťaťa.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu žalovanej, vyjadreniu matky a vyjadreniu žalovanej písomne nevyjadril.

6. Okresný súd Trenčín predložil dňa 06.11.2024 vec Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o opravnom prostriedku žalovanej. Krajský súd v Trenčíne postúpil vec Krajskému súdu v Žiline podaním zo dňa 12.11.2024 č. k. 5Co/87/2024-435 v súlade s ust. § 3 ods. 5 písm. a/, § 5, § 6 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“. Krajský súd v Žiline vyslovil s postúpením veci nesúhlas a vec predložil Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o nesúhlase s postúpením vecí podľa § 43 ods. 2 CSP.

7. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Ndc/33/2024 zo dňa 23.01.2025 rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci Krajským súdom v Trenčíne nie je dôvodný. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že pre posúdenie dôvodnosti nesúhlasu Krajského súdu v Žiline s postúpením mu sporu Krajským súdom v Trenčíne bolo primárne potrebné ustáliť, či v danom prípade ide o rodinnoprávnu agendu a teda konanie vo veciach upravených v CMP, ako tvrdí Krajský súd v Trenčíne alebo ide o konanie, ktorého vzťahy sú upravené zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a ide o konanie pred súdmi v súkromnoprávných sporoch a iných súkromnoprávných veciach podľa CSP. Následne poukázal na ust. § 111 písm. h/, § 112 ods. 1 CMP, § 28 ods. 2 a § 35 Zákona o rodine. Ustanovenie § 111 písm. h/ CMP uvádza, že v konaní vo veciach starostlivosti o maloletých súd rozhoduje o veciach maloletého, o ktorých sa rodičia nevedia dohodnúť. Toto konanie začína len na návrh a jeho hmotnoprávnym podkladom je § 35 Zákona o rodine, podľa ktorého ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. Podľa Najvyššieho súdu SR z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci ide o spor medzi žalobcami a žalovanou týkajúci sa nariadenia neodkladného opatrenia, z dôvodu potreby úpravy, či sa žalovaná má a môže stretávať s maloletým žalobcom, či môže s ním byť v kontakte a či má spolupôsobiť pri výchove maloletého v čase, keď je maloletý s otcom, resp. spolupôsobiť pri jeho odovzdávaní matkou otcovi. Nie je významné, že vec bola na súde prvej inštancie vedená v registri občianskoprávných vecí („C“) a zároveň ani okolnosť právneho posúdenia návrhu súdom prvej inštancie ako návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa CSP a podľa Občianskeho zákonníka. Podstata sporu pramení práve z nezhody rodičov maloletého o výkone ich rodičovských práv a povinností.

8. Podľa § 111 písm. h/ CMP v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o veciach maloletého, o ktorých sa rodičia nevedia dohodnúť.

9. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

10. Podľa § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

11. Vzhľadom na závery Najvyššieho súdu SR Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) mal za to, že ide o návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa týkajúce sa nezhody rodičov maloletého o výkone ich rodičovských práv a povinností. Konkrétne podľa matky žalovaná pri súdom upravenom styku otca s maloletým dieťaťom (pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa) a to bez súhlasu matky a teda len na základe žiadosti otca spolupôsobila svojou prítomnosťou, pri ktorom dochádzalo ku konfliktom a zásahu

do duševnej integrity dieťaťa. Nakoľko ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa, je účastníkom konania matka, otec a maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom. Z toho dôvodu odvolací súd doručil otcovi podania a rozhodnutia vrátane napadnutého uznesenia okresného súdu a umožnil mu sa k nim vyjadriť.

12. Otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu podal vyjadrenie zo dňa 24.03.2025 k podaniam matky, kolízneho opatrovníka a spôsobu vedenia konania. Súčasťou je aj odvolanie otca proti uzneseniu okresného súdu.

12.1 Vo vyjadrení otec podotkol, že je v konaní neustále opomínaný, hoci je zákonným zástupcom dieťaťa. Dal do pozornosti, že s ním sa doposiaľ nekonalo ako s účastníkom konania, neboli mu doručované dokumenty na vyjadrenie, neboli mu doručované rozhodnutia, aby sa mohol voči nim odvolať, bolo mu obmedzené nahliadnuť do súdneho spisu a jeho podania neboli zobraté do úvahy a posúdené v rámci súdnych rozhodnutí, čo zakladá nutnosť zrušiť akékoľvek rozhodnutie, ktoré bolo doposiaľ vo veci vydané. V tejto súvislosti otec žiadal v konaní vykonať nápravu a priznať mu rovnaké postavenie ako má matka.

12.2 V ďalšej časti namietal porušenie jeho práv garantovaných Ústavou SR (právo na uloženie povinnosti iba v zmysle zákona podľa čl. 13 ods. 1 písm. a/, právo na rodinný život podľa čl. 19 ods. 2, právo na ochranu rodičovstva podľa čl. 41 ods. 1, právo na výchovu dieťaťa podľa čl. 41 ods. 4, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2) a medzinárodnými zmluvami v konaní vedenom pred súdmi (právo na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na rovnosť medzi manželmi podľa čl. 5 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Už len na základe uvedeného výpočtu základných práv a s ohľadom na doterajší priebeh súdneho konania musí byť každému zrejmé, že uznesenie, ktorým bol vydaný zákaz priblíženia, bolo vydané v rozpore s právom otca na výchovu dieťaťa, v rozpore s právom otca vychovávať dieťa v súlade s jeho presvedčením.

12.3 V čl. III. sa otec vyjadril k vyjadreniam matky, ktoré sú podľa neho zavádzajúce, nepravdivé a v rozpore s jeho vôľou a vykonané výlučne za účelom vykonania mu napriek. Matkou opísané udalosti sú nepravdivé a nezakladajú sa na realite, sú výsledkom iba jej subjektívneho vnímania a preto nie sú spôsobilé na nariadenie neodkladného opatrenia. Navyše súdy neodkladným opatrením zasiahli aj do práva otca na slobodu pohybu, pretože bez jeho vedomia mu obmedzili styk so žalovanou, keď bude mať v starostlivosti dieťa. Okrem toho dieťa ani raz nevyslovilo, že by sa nechcelo stykať so žalovanou alebo že by mu bolo nepríjemné, že táto s ním trávi čas, naopak dieťa sa vždy so žalovanou rado videlo a rado s ňou trávilo spoločný čas. Následne sa vyjadril aj k späťvzatiu jeho návrhu, ktoré podal dňa 22.11.2022. Vytýkal, že sa týmto podaním nezaoberal žiadny súd, čo je tiež vadou konania, ktorá viedla k vydaniu nezákonných rozhodnutí. Vzhľadom na to, že otec zobral celý svoj návrh späť, tak je tu zákonná povinnosť konanie zastaviť a zrušiť akékoľvek neodkladné opatrenie, ktoré bolo vydané bez vedomia a súhlasu otca ako zákonného zástupcu dieťaťa.

12.4 Ďalej otec za základnú prekážku konania považoval konanie kolízneho opatrovníka, ktorý podľa jeho názoru cielene opomenul pri zastupovaní dieťaťa vypočúť názor otca a zohľadniť akýkoľvek jeho názor na postup v konaní. Naďalej poukazuje na to, že kolízny opatrovník nekoná v najlepšom záujme dieťaťa, pretože bez akéhokoľvek vysvetlenia si nevyžiadal názor otca ako rodiča dieťaťa k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Navyše kolízny opatrovník nedokázal odôvodniť návrh na vydanie neodkladného opatrenia a z jeho vyjadrenia nie je možné zistiť, aké dôvody ho vlastne viedli k tomu, aby žiadal vydať návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Mal za to, že pokiaľ je odvolací súd názoru, že kolízny opatrovník mal byť v konaní ustanovený, tak je evidentné, že je nutné zrušiť návrh na vydanie neodkladného opatrenia a vrátiť vec na súd prvej inštancie za účelom nového prejednaní veci s nutnosťou ustanoviť kolízneho opatrovníka, ktorý je schopný hájiť najlepší záujem dieťaťa a ktorý je schopný vo veci vykonať náležité šetrenie pomerov nielen u matky, ale zabezpečiť si aj názor otca, ktorý je rovnocenným zákonným zástupcom dieťaťa. V tomto štádiu konania už nie je možné iba zaviazat' ustanoveného kolízneho opatrovníka na dodatočné šetrenie pomerov, ale je nevyhnutné s ohľadom na obsah podania kolízneho opatrovníka a jeho doterajší postup, ho v celom rozsahu vymeniť osobou, ktorá je nezávislá a nie je vo veci nijako zainteresovaná, t.j. napr. ustanoviť dieťaťu kolízneho opatrovníka z radov advokátov z iného kraja ako Trenčín alebo Bratislava.

12.5 Podľa otca z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.01.2025 vyplýva, že v tomto prípade ide skutočne o rodinnoprávnu agendu, t.j. o konanie, v ktorom má byť rozhodnuté aj o postupe pri nezhode rodičov o výchove dieťaťa. Najvyšší súd SR uvedeným rozhodnutím potvrdil, že otec je účastníkom konania a bolo povinnosťou súdu prvej inštancie ho v konaní vypočúť a vyžiadať si od neho názor na

vec, pretože otcovi neboli obmedzené rodičovské práva a teda je oprávnený dieťa v celom rozsahu zastupovať a konať v jeho mene pred súdom. Najvyšší súd SR potvrdil, že otec je oprávnený v konaní konať v mene dieťaťa a súd bol povinný s ním konať a zisťovať jeho názor na podanie matky. Túto úvahu si mal osvojiť súd prvej inštancie už na základe vedomosti o množstve súdnych sporov medzi matkou a otcom vedených na okresnom súde a bol povinný zisťovať názor otca najmä v prípade, ak matka pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otca nekontaktovala, neinformovala a nevyžiadala si písomné stanovisko k takémuto postupu. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie (a to aj bez existencie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR) pred vydaním neodkladného opatrenia otca osloviť a vyžiadať si stanovisko najmä v prípade, ak nariadením neodkladného opatrenia dochádza aj do zásahu do rodinných alebo širších vzťahových väzieb otca, medzi ktoré patrí aj žalovaná. Navyše okresný súd mal vedomosť o tom, že otcovi pomáha práve žalovaná pri preberaní dieťaťa a dieťa dobre pozná žalovanú z iných konaní a napriek tomu zasiahol bez akéhokoľvek rozumného vysvetlenia do týchto väzieb a bez akéhokoľvek citlivého skúmania prípadu v priamom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Vydaním neodkladného opatrenia sa zasiahlo neprimeraným spôsobom aj do osobnej slobody otca, ktorý ako osoba vylúčená zo súdneho konania si následne po vydaní neodkladného opatrenia musela dávať pozor, aby sa dieťa nestretlo so žalovanou.

12.6 Ďalej otec uviedol, že ako zákonný zástupca dieťaťa nesúhlasí s rozhodnutím súdu o nariadení neodkladného opatrenia a stotožňuje sa s argumentáciou žalovanej, z ktorej vyplýva, že súdy v žiadnom rozsahu neuviedli okolnosti, ktoré sú dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia a v žiadnom rozsahu sa vecou nezaoberali z pohľadu dieťaťa alebo otca. Súdy neuviedli a ani nepopísali, aké konkrétne okolnosti boli predmetom posudzovania a podkladom pre vydanie neodkladného opatrenia. Nepopísali ani jednu okolnosť alebo situáciu, ktorá by mohla byť považovaná za dôvod na vydanie rozhodnutia a teda na základe rozhodnutia ani nevie, čoho sa žalovaná mala dopustiť. Týmto namieta, že rozhodnutie nie je odôvodnené a nie je možné zistiť, ktoré konkrétne udalosti súd posúdil a ktoré udalosti sú dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Súdy v rozhodnutiach uvádzajú iba odkaz na neurčité skutky a písomné listiny, ktoré v rozhodnutí nie sú žiadnym spôsobom popísané alebo vyhodnotené. Vôbec neuviedli skutočnosti, ktoré posudzovali, dôkazy, ktoré vykonali, z ktorých dôkazov vychádzali a ako tieto dôkazy vyhodnotili. V rozhodnutí úplne chýba vyhodnotenie dôkazov, čiže ani nevie, prečo bolo nutné nariadiť neodkladné opatrenie a ktoré udalosti súd identifikoval ako dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako namieta, že súd v uznesení neuložil matke (respektíve žalobcovi 2/) povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP, pretože z rozhodnutia nevyplýva, že týmto neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov. Taktiež to, že súd prvej inštancie sa nielenže nevysporiadal ani s jedným vyjadrením otca, ale dokonca ho v rozhodnutí ani len nespomenul. Vôbec nezaujal stanovisko k jeho žiadostiam a podaniam. Z rozhodnutia súdu nie je zrejme ani to, ako podania otca vyhodnotil samotný kolízny opatrovník a ako najmä vyhodnotil podanie otca zo dňa 22.11.2022, ktorým otec ako zákonný zástupca zobral návrh maloletého v celom rozsahu späť. Z rozhodnutia ako ani zo spisu nie je zrejme, ako súd zistil, že kolízny opatrovník postupoval v najlepšom záujme dieťaťa a či zisťoval dôvody pre podanie návrhu na neodkladné opatrenie, ak otec jednoznačne uviedol, že podanie návrhu na neodkladné opatrenie nie je v záujme dieťaťa. Súd evidentne neskúmal najlepší záujem dieťaťa a neskúmal ani to, či kolízny opatrovník vykonal všetky potrebné úkony pre to, aby mohol trvať na podanom návrhu na neodkladné opatrenie. Toto konanie trpí vážnymi vadami, ktorého výsledkom je neodôvodnený zásah do základných práv a slobôd nielen žalovanej, ale aj samotného otca, ktorý je týmto rozhodnutím dotknutý bez možnosti sa k nemu vyjadriť. Ako to vyplýva z bodu 4. uznesenia okresného súdu tak kolízny opatrovník nevykonal pohovor s otcom, t.j. konal jednostranne v prospech matky, nezostal nestranný a teda nemohol vykonávať postavenie kolízneho opatrovníka a zastupovať dieťa v tunajšom konaní. Keďže podstatou kolízneho opatrovníka je zastupovať dieťa, ak sa názory rodičov nezhodujú, tak je povinný vykonať aj pohovor s otcom a postupovať vo veci tak, aby neuprednostňoval jedného z rodičov. Ak z konania kolízneho opatrovníka je zrejme, že preferuje iba jedného rodiča a táto skutočnosť vyplýva z priebehu konania, tak je povinnosťou súdu ustanoviť nového kolízneho opatrovníka tak, aby bola zaručená nestrannosť osoby konajúcej v mene dieťaťa. Keďže sa tak nestalo, tak v konaní došlo k takej vade konania, že je nevyhnutné rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a vo veci stanoviť nového kolízneho opatrovníka. Namieta, že súd pred vydaním neodkladného opatrenia, ktorým došlo k výraznému zásahu aj do práv otca, vôbec nenariadil pojednávanie. Rozhodol výlučne na základe tvrdení matky, ktoré navyše neboli nijako preukázané a teda rozhodoval na základe vyjadrení matky, hoci mal konať na základe vyjadrení kolízneho opatrovníka a v každom momente skúmať, či kolízny opatrovník postupuje v najlepšom záujme dieťaťa. Aj s ohľadom na uvedené je nutné neodkladné opatrenie zrušiť.

12.7 V odvolaní proti uzneseniu okresného súdu otec uviedol, že ho ako zákonný zástupca podáva v celom rozsahu. Mal za to, že je oprávnený podať odvolanie vzhľadom na to, že rozhodnutie bolo vydané v jeho neprospech a to s ohľadom na nerešpektovanie vôle zákonného zástupcu v podobe otca, ktorý vo veci zbral návrh v celom rozsahu späť a ktorý znegoval akékoľvek fabulácie matky o tom, že by mohlo byť dieťa akokoľvek negatívne ovplyvňované žalovanou, ktorú navyše považuje za svoju blízku osobu. Uviedol, že matka fabuluje a žiadny skutok, ktorý opísala, sa nestal tak ako táto uvádza, nakoľko uvádzala iba svoje predstavy o priebehu deja, ktoré sú však pokrivené optikou jej vnímania. Pokiaľ by súd chcel akýkoľvek priebeh deja uvedený matkou zobrať ako dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak s ohľadom na jeho vyjadrenie (vyjadrenie očitého svedka v podobe otca), bude musieť najskôr zistiť skutočný priebeh deja a až potom sa môže ustáliť na tom, či ide o dôvod na podanie neodkladného opatrenia. Uznesenie súdu o neodkladnom opatrení sa teda zakladá na domnienkach, ktoré ani len nie sú spôsobilé na vydanie neodkladného opatrenia a je nutné ich riadne preskúmať. Keďže odvolací súd už má vedomosť o fabuláciách matky, tak je povinný vo veci urobiť najskôr dôkladné šetrenie a vypočuť matku ako aj otca a až na základe ich konfrontácie sa bude môcť rozhodnúť, či neodkladné opatrenie je alebo nie je dôvodné. Uvedené odvolacie dôvody bližšie zdôvodňuje opisom nedostatkov a väd konania, ktoré sú uvedené v tomto podaní v predošlých článkoch, t.j. každý odvolací dôvod odôvodňuje námietkami a vadami uvedenými v tomto podaní. Namietal tiež, že v uznesení okresného súdu je ako zástupca dieťaťa uvedená matka, hoci v konaní bol dieťaťu ustanovený kolízny opatrovník. Súd teda z neznámeho dôvodu označil ako zástupcu matku, hoci v konaní bol ustanovený kolízny opatrovník. Je veľmi pravdepodobné, že súd prvej inštancie ani len nedoručil rozhodnutie správnej osobe, t.j. kolíznemu opatrovníkovi a teda rozhodnutie súdu ani nemohlo nadobudnúť právoplatnosť. Žiadal, aby odvolací súd preveril doručovanie rozhodnutia a overil, či rozhodnutie vôbec nadobudlo právoplatnosť. Ďalej otec namietal, že súd prvej inštancie zaslal odvolanie žalovanej iba matke, hoci dieťa má ustanoveného kolízneho opatrovníka. Pokiaľ súd prvej inštancie mal konať so zákonným zástupcom, tak v takom prípade zase opomenul otca ako zákonného zástupcu. Konanie súdu prvej inštancie je zmätočné, respektíve ak nie je zmätočné, tak potom sa musí domnievať, že toto konanie súdu sleduje systematické opomenutie otca, čo dokazuje to, že sa s ním nekonalo ako rovnocenným rodičom.

12.8 Otec v odvolaní žiadal, aby súd zrušil napádané rozhodnutie a konanie zastavil z dôvodu spätvzatia návrhu, alebo aby zrušil napádané rozhodnutie a konanie zastavil, pretože nebolo preukázané ani na úplne základnej úrovni, že by žalovaná bola alebo mohla byť akoukoľvek hrozbou pre dieťa. Alternatívou je nutnosť zrušiť rozhodnutie o neodkladnom opatrení a zaviazat' súd prvej inštancie, aby riadne zistil pomery a stanoviská rodičov, riadne zistil skutkový stav a riadne popísal skutky, ktoré sú dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, respektíve, aby návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný. Rovnako žiadal, aby odvolací súd posúdil spätvzatie žaloby otcom a zaviazal aj súd prvej inštancie posúdiť tento dispozičný úkon. Pokiaľ aj súd prvej inštancie bol presvedčený, že je potrebné upraviť pomery, tak mohol tak urobiť nanajvyš na čas určitý a prikázať žalobcovi podať žalobu vo veci samej. To čo uviedla matka predsa nie je spôsobilé ani ako podklad pre vydanie dočasného neodkladného opatrenia nie to na úpravu pomerov na čas neurčitý.

12.9 Súčasťou podania je aj samostatné vyjadrenie otca.

13. Matka, žalovaná a kolízny opatrovník dieťaťa na podanie otca písomne nereagovali.

14. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 12CoP/153/2024-500 zo dňa 30. apríla 2025 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, vo výrokoch II., a IV. mení tak, že otcovi ukladá povinnosť zabezpečiť neprítomnosť H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. D. XXXX/X, G. pri výkone práva styku s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX ako aj pri preberaní maloletého do starostlivosti otca a pri odovzdaní maloletého do starostlivosti matky. Poučuje otca, že je oprávnený podať na príslušnom súde voči matke návrh na nahradenie súhlasu matky s prítomnosťou H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. D. XXXX/X, G. pri výkone práva styku otca s maloletým ako aj pri preberaní maloletého do starostlivosti otca ako aj pri odovzdaní maloletého do starostlivosti matky. Vo výroku I. uznesenie okresného súdu mení tak, že návrh matky zamietla. Uznesenie okresného súdu vo výroku III. vo vzťahu k žalobkyni 1/ potvrdzuje. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

15. V dôsledku dovolania podaného otcom proti uzneseniu krajského súdu Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5 CdoR/15/2025 zo dňa 27. novembra 2025 rozhodol, že Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2025 sp. zn. 12CoP/153/2024 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. Podľa dovolacieho súdu z preskúmaného spisu vyplýva, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý podala matka

voči žalovanej, bol kombinovaným návrhom podľa CSP a CMP. Zákaz kontaktovania a priblíženia voči matke sa posudzoval podľa príslušných ustanovení CSP ako sporové konanie. Avšak konanie o zákaze kontaktovania a priblíženia tretej osoby k maloletému je nepochybne konaním vo veci starostlivosti o maloletých, ktoré sa posudzuje podľa CMP (§ 111 CMP), za subsidiárneho použitia ustanovení CSP. Ohľadom podriadenia veci procesnému kódexu, ktorým je CMP, nie je súdom nižšieho stupňa čo vytknúť. Aby išlo o vec starostlivosti o maloletých, podstatou je to, či má daná vec hmotnoprávny základ v Zákone o rodine. Dovolací súd súhlasil s tým, že v danom prípade ide o nezhodu rodičov ohľadom styku maloletého s otcom, ktorého sa zúčastňuje so súhlasom otca, ale bez súhlasu matky, tretia osoba - priateľka otca a z čoho vznikajú konfliktné situácie. Vec je tak možno podriaďiť pod § 35 Zákona o rodine. Podľa § 111 písm. h/ CMP je však konanie týkajúce sa nezhody rodičov návrhovým konaním. Pokiaľ matka žiadala uloženie povinnosti žalovanej (nie k otcovi), aj keď vo vzťahu k maloletému, bol súd povinný tento návrh rešpektovať a v neposlednom rade o ňom rozhodnúť. Taktiež poukázal aj na nevykonateľnosť samotného obsahu výroku, ktorým odvolací súd uložil otcovi zabezpečiť zákaz prítomnosti tretej osoby pri styku otca s maloletým. Najvyšší súd podotkol, že v rozhodovacej praxi už pripustil, že neodkladné oparenie je možné uložiť tretej osobe. V neposlednom rade poukázal na zrejmu chybu v písaní II. výroku rozhodnutia odvolacieho súdu, kde je žalovaná označená nesprávnym priezviskom.

16. Odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) účastníkmi konania v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP) preskúmal uznesenie okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1, § 385 ods. 1 a contrario CSP) a uznesenie okresného súdu vo výroku I. zmenil (§ 388 CSP) a vo výroku II. potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a vo výroku IV. zmenil (§ 388 CSP).

17. Po vydanom uznesení Najvyššieho súdu SR, ktorý zrušil uznesenie krajského súdu v celom rozsahu, bolo predmetom prieskumu z jeho strany uznesenie okresného súdu, ktorým rozhodol tak, že nariaďuje toto neodkladné opatrenie: „I. Žalovanej ukladá písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktovať maloletého žalobcu 2/. II. Žalovanej ukladá na vzdialenosť menšiu ako 50 m nepribližovať sa k maloletému žalobcovi 2/. III. Žalobkyni 1/ a maloletému žalobcovi 2/ sa nepriznáva náhrada trov konania. IV. Poučuje žalovanú H. I., že môže ako žalobkyňa podať proti maloletému žalobcovi 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX ako žalovanému, žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia s tým, že jej podaním je povinná znášať právne následky vyplývajúce z Civilného sporového poriadku.“

18. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil v podstate na tom, že rovnakého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhala voči žalovanej aj matka ako žalobkyňa 1/, ktorému návrhu súd vyhovel a odvolací súd (rozumej Krajský súd v Trenčíne) rozhodujúci o odvolaní žalovanej sa so záverom okresného súdu stotožnil. Mal tak za to, že tvrdenia žalobkyne 1/ ako matky sa týkajú aj návrhu dieťaťa, s ktorým sa stotožnil aj kolízny opatrovník. Podľa súdu zásah do duševnej integrity dieťaťa môže spočívať aj v tom, ak iná osoba bez toho, aby bola na to akokoľvek oprávnená, narúšala pokojný výkon rodičovských práv najmä tým, že sa zúčastňuje styku otca s maloletým dieťaťom, ak si to maloleté dieťa nepraje, ruší ho pri stretávaní sa s otcom, nevhodne sa správa k dieťaťu. Zo správy CDR K. zo dňa 13.10.2022 bolo osvedčené, že žalovaná do preberania dieťaťa výrazným spôsobom zasahovala a podľa vyjadrenia samotného maloletého žalobcu 2/ je pre neho lepšie byť pri styku s otcom sám, lebo žalovaná je voči nemu zlá a otravná. Vzhľadom na tieto skutočnosti a závery odvolacieho súdu (rozumej Krajského súdu v Trenčíne) dospel okresný súd k rozhodnutiu, že návrh maloletého žalobcu 2/ bol osvedčený a vyhovel mu v celom rozsahu tak, ako bol uvedený v návrhu zo dňa 20.10.2022, s čím sa kolízny opatrovník maloletého žalobcu 2/ stotožnil. Podľa súdu bude v záujme maloletého žalobcu 2/ a ochrany jeho telesnej i duševnej integrity v zmysle osvedčených skutočností uvedených vyššie, aby sa žalovaná k nemu nepribližovala na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, časovo bez obmedzenia, nielen počas preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa otcovi.

19. Civilný mimosporový poriadok obsahuje vo svojej tretej časti iba niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach (§ 360 - § 368 CMP), preto sa používajú aj na neodkladné opatrenia v nespоровom konaní (ako tomu je v súdenom prípade), všeobecné ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach, kde v ust. § 325 ods. 2 CSP je uvedený iba demonštratívny

výpočet možných typov neodkladných opatrení. Vzhľadom na uvedené, je možné nariadiť neodkladné opatrenie aj iného obsahu, ako vypočítava Civilný sporový poriadok, a iné neodkladné opatrenia ako výslovne upravuje Civilný mimosporový poriadok.

20. Odvolací súd ako prvoradé pripomína, že každé neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Základnou podmienkou uplatnenia tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Ochrana práv maloletého dieťaťa je prioritou každého konania súdu podľa § 111 CMP a súd je povinný ju zabezpečiť aj proti vôli rodiča.

21. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

23. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa § 325 ods. 2 písm. g/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

25. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

26. Neodkladné opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f/ až h/ CSP boli prijaté v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Pred nariadením neodkladného opatrenia preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia a možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Súd musí mať pri tomto neodkladnom opatrení za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje.

27. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených, keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva a vychádza sa len z návrhu na jeho nariadenie v prípade nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania a v prípade nariadenia neodkladného opatrenia po začatí konania aj z obsahu spisu, teda z dôkazov už vykonávaných. Dokazovanie má v tom prípade charakter tzv. osvedčovania, keď skutočnosti uvedené v návrhu, alebo ktoré sú súdu zrejmé, keď nariaduje neodkladné opatrenie, spĺňajú atribút vysokej miery pravdepodobnosti.

28. Ohľadom výroku I. uznesenia okresného súdu, ktorým súd žalovanej uložil písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktovať maloletého žalobcu 2/, odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh matky zamietol. Dôvodom bolo, že nebolo matkou osvedčené, že by spolupôsobenie žalovanej ohrozujúce duševnú integritu dieťaťa sa realizovalo iným kontaktovaním ako pri výkone práva osobného styku s maloletým. Nebol preto dôvod k nariadeniu neodkladného opatrenia požadovaným spôsobom.

29. Odvolací súd po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím, odvolaním otca i žalovanej ako i obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia. Bolo osvedčené, že pri realizácii súdom nariadeného styku otca s maloletým dieťaťom (pri preberaní a odovzdávaní) sa zúčastňovala žalovaná za prítomnosti otca a s jeho súhlasom, avšak bez súhlasu matky, pričom dochádzalo zo strany žalovanej k verbálnemu zasahovaniu a konfliktom s matkou dieťaťa, ktoré žalovaná nepopierala. Uvedené jednoznačne vyplýva z uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/44/2022-25 zo dňa 25. októbra 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/24/2023-231 zo dňa 25. apríla 2023 rozhodujúceho o rovnakom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Nakoľko uvedené zásahy a konflikty sa uskutočňovali za prítomnosti dieťaťa, bolo dôvodné potrebu nariadenia neodkladného opatrenia konštatovať aj vo vzťahu k dieťaťu pre osvedčenie psychickej nepohody dieťaťa, ktoré toto potvrdilo aj pred kolíznym opatrovníkom. Psychická pohoda dieťaťa sa v širšom zmysle považuje za zásah do jeho duševnej integrity. Dlhodobý stav narušuje psychický vývoj dieťaťa. Bolo preto aj podľa odvolacieho súdu dôvodné poskytnúť dieťaťu zákonnú ochranu formou neodkladného opatrenia.

30. Námietky otca a žalovanej odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

30.1 Otec i žalovaná v odvolaní namietali, že rozhodnutie súdu uvádza iba odkaz na neurčité skutky a písomné listiny, ktoré v rozhodnutí nie sú žiadnym spôsobom popísané alebo vyhodnotené. Rozhodnutie nie je odôvodnené a je nepreskúmateľné. Podľa odvolacieho súdu okresný súd v preskúmanom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Odôvodnenie je ako celok presvedčivé a z hľadiska obsahu spĺňa aj kvalitatívnu požiadavku. Považuje preto rozhodnutie súdu za odôvodnené v súlade s požiadavkami stanovenými v § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP. Je preto nedôvodná odvolacia argumentácia otca a žalovanej ohľadne nedostatku odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie.

30.2 K námietke otca a žalovanej o nenariadení pojednávania pred vydaním neodkladného opatrenia odvolací súd konštatuje, že takýto postup vyplýva priamo zo zákonnej úpravy § 329 ods. 1 vety prvej CSP, podľa ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/91/2012 zo dňa 05.06.2012, že toto pravidlo súvisí s tým, že výsluch účastníkov na pojednávaní by mohol zmarit účel predbežného opatrenia (teraz neodkladného opatrenia) a aj tým, že v tejto činnosti súdu sa zásadne nevykonáva dokazovanie. Postup súdu v súlade so zákonom nemožno v žiadnom prípade považovať za porušenie práva účastníka konania na spravodlivý súdny proces.

30.3 Za nedôvodné považoval aj námietky otca i žalovanej, že kolízny opatrovník nevykonal pohovor s otcom, ktorý konal jednostranne v prospech matky (žalobkyne 1/), čo je vadou konania majúcou za následok zrušenie rozhodnutia a vrátenia veci okresnému súdu, v ktorom bude ustanovený nový opatrovník. Taktiež aj to, že by mal kolízny opatrovník vypočuť otca, že ich kolízny opatrovník žiadnym spôsobom nekontaktoval v tejto veci, napriek tomu, že má riadne prešetriť pomery. Podľa odvolacieho súdu sa žiada zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej.

30.4 K poukazovaniu otca na jeho späťvzatie návrhu zo dňa 22.11.2022 je potrebné uviesť, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v mene dieťaťa podala matka a len ona preto mohla disponovať návrhom pokiaľ ide o jeho späťvzatie.

30.5 K námietke otca a žalovanej ohľadom osoby kolízneho opatrovníka odvolací súd uvádza, že maloleté dieťa je zastúpené kolíznym opatrovníkom, keďže v zmysle ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa pred súdom pre stret záujmov maloletého dieťaťa a záujmov jeho zákonných zástupcov. Za nenáležité pre rozhodnutie veci považoval, aby kolízny opatrovník kontaktoval žalovanú či otca prípadne zisťoval jeho názor.

31. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku II. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, keď ani podané odvolania neobsahovali také odvolacie argumenty, ktoré mohli zvrátiť správny záver súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil.

32. Podľa § 337 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na

podanie žaloby súd neurčuje (ods. 1). Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej (ods. 2 veta prvá).

33. Odvolací súd uvádza, že predmetný návrh matky kvalifikuje ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania (§ 324 ods. 1 CMP) vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti týkajúce sa veci maloletého, o ktorých sa rodičia nevedia dohodnúť (viď ust. § 111 písm. h/ CMP). Vzhľadom na to výrok IV. uznesenia okresného súdu, ktorý je použiteľný v sporovom konaní zmenil tak, že v zmysle ust. § 337 ods. 1 CSP poučuje otca, že je oprávnený podať na príslušnom súde návrh na nahradenie súhlasu matky s prítomnosťou žalovanej pri výkone práva styku otca, ako aj pri preberaní maloletého do starostlivosti otca a pri odovzdaní maloletého do starostlivosti matky. V prípadnom konaní sa tak súd bude môcť zaoberať aj skúmaním najlepšieho záujmu dieťaťa, na ktoré poukazuje v odvolaní otec.

34. Vzhľadom na uvedené o trovách konania spojených s konaním o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa pred začatím konania odvolací rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP, v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania, nakoľko nebol podaný návrh a ani zistené dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).